

Тривалість дозрівання ооцитів, год.	Усього ооцитів	Кількість (%) партеногенонів		
		активованих яйцеклітин	2-4-клітинних зародків	5-16-клітинних зародків
24	89	49 ^a (55,1)	13 ^b (14,6)	6 ^a (6,7)
30	107	74 ^a (69,2)	55 ^a (51,4)	18 ^a (16,8)

b:c — $P < 0,001$.

З даних таблиці видно, що, хоча після обробки 7%-ним розчином етанолу частота активації ооцитів цих двох груп вірогідно не відрізнялась, значно більша кількість активованих яйцеклітин, які дозрівали протягом 30 годин, розвилась до ранніх стадій дроблення.

Цитогенетичний аналіз 2 — 4-клітинних партеногенетичних ембріонів корів та зародків більш пізніх стадій виявив наявність інтерфазних морфологічно нормальних або пікнотичних ядер та прометафазних пластинок, кількість яких відповідала кількості бластомерів. Прометафазні пластинки мали як гаплоїдний, так і диплоїдний набір хромосом, що свідчить про можливість спонтанної диплоїдизації партеногенонів після активації ооцитів розчином етанолу.

Таким чином, у наших умовах оптимальною тривалістю дозрівання ооцитів до метафази II *in vitro* з метою їх подальшого активування до партеногенетичного розвитку є 30-годинне культивування.

Інститут розведення і генетики тварин УААН

УДК 636.237.1.082

О.І. ЛЮБИНСЬКИЙ, А.А. ПАХОЛОК,
Б.В. МОСКАЛЮК

МОЛОЧНА ПРОДУКТИВНІСТЬ КОРІВ ЧЕРВОНО-РЯБОЇ МОЛОЧНОЇ ПОРОДИ РІЗНОГО ГЕНЕАЛОГІЧНОГО ПОХОДЖЕННЯ

Використання бугаїв-плідників різної селекції при розведенні червоно-рябої молочної худоби Буковини сприяло формуванню широкої різноманітності за основними ознаками молочності. В умовах стада племзаводу агрофірми ім. Суворова застосовували сперму плідників як вітчизняної селекції, так і завезених

© О.І. Любинський, А.А. Пахолок,
Б.В. Москалюк, 1999

Розведення і генетика тварин. 1999. Вип. 31 — 32

із Канади та ФРН високопродуктивних ліній: Рефлекшн Соверінга 198998, Сілінг Трайджун Рокіта 252803, Романдейл Шейлімара 265607, Віс Бек Айдіала 1013415 та ін.

Найбільшу молочну продуктивність мали дочкі від плідників, завезених із ФРН ($n = 400$, $4010,1 \pm 32,6$ кг, $3,61 \pm 0,005\%$, $145,1 \pm 1,21$ кг). Перевага їх за продуктивністю над ровесницями від плідників вітчизняної селекції незначна і становила 66 кг молока і 2,6 кг молочного жиру, а за жирністю молока різниці не встановлено ($n = 77$, $3944,1 \pm 81,5$ кг, $3,61 \pm 0,011\%$, $142,5 \pm 3,07$ кг). Первістки від плідників, завезених з Канади ($n = 100$, $3689,4 \pm 58,8$ кг, $3,59 \pm 0,006\%$, $132,4 \pm 2,13$ кг), за рівнем молочної продуктивності поступались ровесницям від плідників вітчизняної селекції і завезених із ФРН. Різниця на користь останніх становила відповідно 254,7 і 320,7 кг молока, 10,1 і 12,7 кг молочного жиру та 0,002% за вмістом жиру в молоці.

За живою масою значної різниці не встановлено, хоча первістки від плідників вітчизняної селекції (512,6 кг) мали перевагу над ровесницями від бугаїв із ФРН і Канади відповідно на 6,3 і 17,0 кг.

Залежно від лінійної належності кращі показники молочності мали первістки бугаїв-плідників лінії Романдейл Шейлімара 265607 ($n = 136$, $4067,9 \pm 47,4$ кг, $3,62 \pm 0,007\%$, $147,3 \pm 1,76$ кг). Перевага їх за продуктивністю над ровесницями інших ліній становила 160 кг молока, 6,6 кг молочного жиру і 0,02 % за вмістом жиру. Первістки плідників лінії Рефлекшн Соверінга 198998 характеризувались дещо нижчим рівнем молочної продуктивності ($n = 306$, $3987,5 \pm 41,0$ кг, $3,6 \pm 0,006\%$, $143,6 \pm 1,82$ кг) порівняно з останніми, але переважали своїх ровесниць інших ліній на 89 кг молока, 2,5 кг молочного жиру і поступались на 0,02% за жиромолочністю. Корови-первістки лінії Сілінг Трайджун Рокіта 252803 ($n = 131$) дали на 300,4 кг молока і 11 кг молочного жиру менше, ніж їх ровесниці інших ліній ($3740,9 \pm 50$ кг, $3,62 \pm 0,009\%$, $135,4 \pm 1,86$ кг). Але переважали останніх на 0,02% за жиромолочністю. Первістки лінії Віс Бек Айдіала 1013415 поступались ровесницям інших ліній на 659,1 кг молока, 24,7 кг молочного жиру і мали на 0,03% нижчу жирномолочність ($n = 4$, $3291,1 \pm 112,4$ кг, $3,58 \pm 0,03\%$, $117,9 \pm 3,85$ кг).

Корови-первістки ліній Рефлекшн Соверінга 198998 і Віс Бек Айдіала 1013415 відзначалися більшою масою відповідно на 8,4 і 9,6 кг живу масу порівняно з ровесницями інших ліній, тоді як первістки ліній Романдейл Шейлімара 265607 і Сілінг Трайджун Рокіта 252803 поступались останнім відповідно на 10,2 і 2 кг.

Кореляційна залежність за основними показниками продуктивності у корів різного походження має певну спрямованість. Так, коефіцієнт кореляції між надоем і жиромолочністю у корів ліній Сілінг Трайджун Рокіта і Віс Бек Айдіала негативний ($r = -0,013$ і $-0,205$), а у ровесниць ліній Рефлекшн Соверінга і Романдейл Шейлімара — позитивний ($r = 0,083$ і $0,195$). Кореляція між надоем і живою масою позитивна, але невисока ($r = 0,069$ — $0,324$) у первісток усіх ліній, крім лінії Віс Бек Айдіала ($r = -0,188$). Коефіцієнт кореляції між надоем молока і кількістю молочного жиру позитивний і високий у корів усіх ліній ($r = 0,832$ — $0,977$).

Отже, значно краще передають нащадкам ознаки молочності бугаї-плідники ліній Романдейл Шейлімара 265607 і Рефлекшн Соверінга 198998, завезені із ФРН.

Подільська державна аграрно-технічна академія

УДК 636.32/38.082.26:575.17

П.И. ЛЮЦКАНОВ, Н.С. МАРЗАНОВ

ГРУППЫ КРОВИ ОВЕЦ ЦИГАЙСКОЙ ПОРОДЫ ГУСТОШЕРСТНОГО ТИПА

В Республике Молдова разводят овец цигайской породы двух типов — густошерстных и длинношерстных. Исходя из этого, мы ставили перед собой задачу: изучить генетическую структуру крови цигайских овец густошерстного типа, разводимых в ГПЗ «Победа».

От 36 баранов-производителей и 64 ярок 18–20-месячного возраста были взяты образцы крови для постановки серологических реакций. Генетическая структура крови изучалась по 14 антигенам 6 систем групп крови (табл. 1).

Анализируя данные таблицы, можно отметить, что различия по частоте встречаемости каждого антигена в отдельности небольшие. Отклонения по частоте встречаемости антигенов объясняются тем, что исследованные бараны-производители завезены из с. Каменка Измаильского района Одесской области, а ярки получены при скрещивании овцематок с баранами, завезенными из Донецкой области, Крыма и других регионов, но все густошерстного типа.

© П.И. Люцканов, Н.С. Марзанов, 1999

Розведення і генетика тварин. 1999. Вип. 31 – 32